

קליא ירי

הקרב על השילטון בתנועת החרות הסתיים. אבל השך לכותיו של מאבק מריר זה בין מנחם בגין מצד אחד לבין אלוף (מיל.) עזר וייצמן מצד שני, משתקפות בחומרה גוברת והולכת, לא דווקא במישור הפוליטי. נראה שהועם, האכזבה והתיסכול, שהיו מנת חלקם של שני אישים אלה במהלך ההתמודדות ביניהם, הטביעו בהם את הותמם בצורה שלילית ביותר.

לפני שלושה שבועות (העולם הזה 1847) סיפרנו על התפרצות זעם חסרת תקדים של מנחם בגין כלפי המראיין הראשי של מעריב, דב גולדשטיין, במסיבה שנערכה בביתו של אחד מעורכי מעריב. אותה התפרצות לא היתה מכוונת אל גולדשטיין אישית, ובגין הטיח בה דברים אל ציבור כללי נעלם: „אתם מבקשינופשי ומוצציידמי!“ השבוע הגיע גם וייצמן לידי משבר, שהביא אותו להתפרצות פומבית שאינה לכבודו. היה זה במסיבת יום הולדת שנערכה ביום השישי האחרון במועדון אבו-טור בירושלים (ראה עמודים 38-39). בין האורחים הרבים שחגגו במסיבה היו גם כתבת וצלם העולם הזה, שהיו במקום בתפקיד כדי לכסות את מה שאמור היה להיות מאורע חברתי מרגש, וכן עזר וייצמן, שהיה מלווה באשתו ראומה ובכנו שאלו. במהלך המסיבה, בלי כל אזהרה מוקדמת, שעה שצלם המערכת אלכס ברנובסקי עמד לצלם את עזר, הסתער לפתע עזר על הצלם בצעקות: „תן לי את המצלמה! תוציא מיד את הפילם!“ הוא לא הסתפק במתן פקודות, כאילו היה עדיין מפקד חיל-האוויר, אלא שלח את ידיו, ניסה לקחת בכוח את המצלמה מידיו של אלכס. ל-צלם הגדהם, שלא רצה להסתכן בקטטה עם עזר, לא נותרה הברירה אלא להוציא את הפילם הריק, שטרם צולמה בו תמונה אחת, ולמסרו לידיו של עזר.

עזר וייצמן

„נבלה! מסופלסת! מלכת הכביש!“

ברגע זה התפנה עזר לטפל בכתבת העולם הזה יונית מגור. קשה לומר שהוא עשה זאת על סהרת ההדר ה'בוטניסקאי. „נבלה! טינופת! חתיכת מסופלסת!“ צרח עזר על הכתבת הצעירה, „מלכת הכביש!“ לרגע נדמה היה כי המסיבה עומדת להתפוצץ. התפרצות הועם הקולנית של עזר הסבה אליה תשומת-לב כללית. עזר פנה אל הקהל שנעץ בו עיניים והסביר את עצמו: „מה זה? אי-אפשר שיהיה קצת פרייבטי (פרטיות בעברית) בארץ הזאת?“ אחרי-כך שב ופנה אל הכתבת: „זאת בסת תכתוב כל מה שאני אומר! אני רואה את זה בעיניים שלה!“ השיבה לו יונית: „אם אתה חושש ממה שאכתוב, תחשוב קודם על מה שאתה מדבר!“ „ששש!“ גער בה עזר בחימה. „שקט! שלא תעזי לפתוח את הפה! אני לא רוצה לשמוע אותך!“ ירדנים הצליחו להרגיע את עזר, שכנראה ספג כמה כוסות אלכוהול עד אז. אחרי שרגע משכה אותו אשתו ראומה החוצה והם נטשו את ה-מסיבה.

אפשר להבין לרוחו של עזר וייצמן: כשלונו בניסיון לכבוש את השילטון ב-חרות; ישיבתה הממושכת של חרות ב-אופוזיציה; האינפלציה בגנרלים המצטט-פים לגח"ל — אלה הם כמה סיבות טובות היכולות להוציא גם שובב נחמד כמו עזר מכליו, לגרום לו לאיבוד עשתונות. עם זאת קשה מאוד להבין את צורת התנהגו-תו.

רק לפני שבוע הייתי עד למסיבה אחרת בה השתתף עזר. אותו צלם של העולם הזה, אותו תקף ביום השישי האחרון, צילם אותו אז מכל זווית, ועזר שיתף פעור-לה ניצב בפוזות שונות בפני המצלמות, לעג לרב גורן שלא רצה להצטלם, והש-מיע קריאתי-ביניים במטרה שיתגלגלו אל דפי העתונות.

נסייניו של עזר לתרץ את התפרצותו הגסה ברצונו לבקש פרטיות במסיבה המונית, אינו הגיוני, מרגע שבחר בקאריירה פוליטית. מרגע שהעמיד את עצמו ואת חייו מול אור הזרקורים, מרגע שהוא מבקש פירסום לעצמו, חייב היה עזר לדעת שהוא מאבד את זכותו לפרטיות. איש-ציבור אינו יכול לבקש פירסום רק ברגעים הנוחים לו ובמצבים היפים לדעתו. אני נוטה להאמין שלא צריך להסביר זאת לעזר וייצמן. לא הפגיעה בצניעותו, בעונותו ובהתבודדותו הם שהרתחו אותו. כתבת וצלם העולם הזה היו ככל הנראה קרבנות של תיסכולים בתחומים אחרים, שלא באשמתם. ואולי זה מה שקורה לאיש צבא אחרי תקופת שירות ממושכת היוצא לחיים האזרחיים ואינו מסוגל לרעיון שלא כולם חייבים לציית אוטומטית לפקודותיו.

נבואה שהתבדתה *

כאשר נטלת ליריך את גליון העולם הזה האחרון, כבר היה פירות האולר האמריקאי עובדה קיימת. משום כך, נראתה מן הסתם מנוחת בעיניך קביעתך של מומחי בנק ארץ-ישראל בריטניה כי הדולר לא יפוחת (אתה והלירה, העולם הזה 1850). הם לא היו היחידים שסיפספו הפעם. רוב המומחים היו בדיעה זו. ביום השלישי שעבר — יום הפיחות — יצא הארץ בכותרת ראשית שהכריזה כי הדולר לא יפוחת. למעשה, היה זה סיפסוס טכני בלבד. הכל ציפו לייסוף שערי המארק הגרמני והיאן היפאני — צעד בעל משמעות זהה. כך או כך, התוצאה בפועל היתה: נפילת מחיר הדולר יחסית למטבעות האחרות. משום כך, היו גם המסקנות, ברשימה שבה הובעה האמונה כי הדולר לא יפוחת, נכונות: להשקיע כל לירה פנוייה באיגרות-חוב צמודות לפראנק השווייצרי או למארק. יש עיתונים המנסים להימנע מנבואות חד-משמעיות. כדי לא למצוא עצמם במצב המאשר את האמירה כי מיום שחרב בית-המקדש, ניתנה הנבואה לשוטים בלבד. זהו מדיניות בטוחה מאוד — אך חסרת-משמעות לגבי הקורא, שאינו יודע למצוא את דרכו בין הניסוחים הדרוש-משמעים במכוון. העולם הזה ישתדל, גם במדור זרועי-מוקשים זה, להיות גם להבא חד-משמעי ובהיר.

תפיש

תיאודורקיס מנצח על תיאודורקיס

תל-אביב

היכל התרבות ל-27.2 בשעה 8.30
נותר מספר מצומצם של כרטיסים

חיפה

קונצרט יחיד לחיפה והסביבה
ארמון, יום ה' 22.2 בשעות 6.45 ו-9.15

ירושלים

בנייני האומה מוצ"ש 24.2 בשעה 9.00

באר-שבע

קונצרט יחיד לבאר-שבע והסביבה
אולם „קרן“, יום שישי 2.3 בשעה 8.30
כרטיסים: רוקוקו, כנף, אוניון ובמשרדים בת"א.
כהנא — ירושלים „בן נאים“, בקופת מכבי וגרבר
— חיפה, מרקור — פסג' רסקו באר-שבע.

ה"פלאקר" העולמי

המכונית שהשיגה שיא מכירות באירופה ו
"רנו 12" המכונית הסלונית המפוארת והמרווחת.
בעלת הנעה קדמית ושכלולים טכנולוגיים מתקדמים
ביותר.

רנו - היצרן הגדול בעולם של מכוניות עם הנעה קדמית

בני משה קרסו | תל-אביב: רח' ריביל 26, סל. 33241
ירושלים: רח' הס 4, סל. 226491

פרסום 'פיר'